

مس زیندگاں آں چوں مُڑتہ

نیاز مری

بلوچی اکیڈمی
عدالت روڈ کوئٹہ

www.balochiacademy.org

(c) All rights are reserved.

اے کتاب، درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی، انت۔
بیداء اکیڈمی، رضاء کس، ایشی، مواداں چھاپ کت نہ کنت۔

مس زیندغال آں چوں مُرٹتہ

(شاعری)

نیاز مری

2024

ISBN # 978-969-680-200-6

نہاد: / 200 کلدار

بلوچی اکیڈمی، اے کتاب میراث پر ننگ پر لیں کراچی، چھاپ کنائیتگ، ننگ کتگ۔

نامهات

په بلوچستان ئه

لڑبندی

1.....	غريب
3	ترامونجھے ضرور استیں ثمر مرشی گوں میلاناں
4	ورو خیں ہشتراں ٹڑ سئے لذانی جزا غابل دے
5	وس و سیں وثی چندئے دینی مری پلاں مری
6	آہڑی گر میں لواراں جکشو ہیلاں ترا
7	مہ گند اڑوٹ گہینا ایڑ تریناں گند خبر بیٹھے
8	ہندے جو فوا جھگڑا نیں ہندے عزتے مسلا نکیں
9	کوہستاں تئی کوہانی نیاما چھکریں پھی آں
10	جان گوں تئی مللاں
11	آجوئی
15	تئی زُلفاں مناں کُشته بُرواناں اواریناں
16	نئیں زنجیر جولانے نئیں رسی ساذ بستی یاں

17	و شکی
19	شوونقانی شنتے ورنائی
21	او گلبدن گل ناز کیں گل اشتنوت گلاں توئے
22	کوہ طورانی مذر کے یا کتابی قصوے
23	عاشق کننت یار تئی دست بانہیں
24	دست مندری چونچ چھلا تو مناں داشہ ولی
25	دلاء چھیرنہ تو دلاں بر کنئے
26	پھر رئے و شری میں گواٹ زر کی تو مناں گیرا ر
27	گریغیں اے خلق دُراہیں
29	نار یتھاں پیکی سراکل نئیں کندیں بانور بی
30	نئے دلاسوچے مس تراکھلاں
32	زیب کنت پٹاں ملماں پوشی
33	کئے گڑانا می کبوتر درکفت کتو جڑی
35	میں لعل جڈائی نی بارا شہ گراں بیشہ
36	چے حقیقت چے فریبیں اے مناں معلوم نئیں
37	ریملاسی دل بڑتئی کے گشی جند لغافی
39	گمگمیں گوں انڑ زیاں چے گرئے تو موکلا
41	تئی دربارا مس مستیں تو کلی اشتورو غایاں

مناں تئی انتظاری ایں کہ تو ماہی بلا نابیا.....	42
چمن مرشی پر یشانے ترا تئی سنگتاں ااشتہ	43
یار مئیں کو، ہی زامر ال رستہ	45
بیا مئی و طناء.....	48
ملگوریں پٹاں کن جینہمہر	50
ملنگی و لیں کناں جزاں فقیری کہنگفت جانا	52
رہنگیے نشتو مانغاہ دا شتہ	53
سرحد او ندیں سنگتیں سُنہڑا ایں نبی	55
پوہ ساڑ تیں چلو اں مس تئی پہ ہیلما شتغاف	57
گوارو خیں مجڑاں گوڑ تو مئیں کہنی، کڑی مینتھ	59
بل مذئے گل دگ رائے نیامغا	61
تئی ترند و ٹاگو سستغاف تو جکشو بیر و کشہ	62
میا تو مئی دلا ششٹے	63
مس تھ چر سی نیاں مس شرابی نیاں	65
انگلوئے دنگلوئے	67
مس گلے یاں تو بلائے مس بتبے آں تو مئیں دلے	69
رستہ کو بنے سمجھی، صورتے نشکاں دیاں	71
زی بیگہادر کپتغاف	74

78	سنبر و سسیل اس روان ہر یو یاں
80	مس پوہ نویگاں شے کوا
82	پھیری پھر انا قسمتی واهی کڑے ۽ گوستغاں
85	گپتہ من زلیں دیغے کھائیاں مس رائے نامگاں
87	مئے بلوچانی نشانی ظاہر انت
89	اے منی ماٹ سری نئیں
91	ابا گنو خیں
93	انسان یکا

غريب

ایریں بے تیلا غریئے چمنی
ہندے جیرا ناں شمال و روژنیں
سیر آنت بلی بینگ امیرانی درے
چک غریئے گولی ۽ پ سلگنیں
ہندے ۽ سمجھی ۽ زڑدا ہر خوراک
سدھ کیائیں لوغ غریئے لنگھڑیں
کسے ۽ گوں کار و جہاز انیں سفر
لنگ ہماں تانگو برو ہند کپتغیں
بادشاہی محل و بُڑزیں بنگلاں
چوں کنت پڑدایا ہماں کہ سڑدریں
باز گوں پوشکاں نوابی دش تاں
باز پ جا لکِنْت کہ جا کیندریں

شونق نیاما بارنت کھڑدے تنگوئنٹ
 باز شفاؤنٹ نئیں کہ پاذاں چپلیں
 نیاز خدائی فیصلہ بر حق آنت پر
 منے سرا ده فرض او چی ئے سُنتیں

O

ترا مونجھے ضرور استین شمر مرشی گوں میلاناں
 گلابئے رنگ بہمثیائیں خماریں چم تئی حیراناں

گرے گارِنٽ دفی مجلس زُلف تئی میلوٽ مرشی
 وشی ڈکاں گوں کس سنگت ترا دیشو پریشاناں

نئے محلیں سینغا تعویز نلی ہڑ دو تئی خالی آنت
 کہ شمع وٹ مُڑانئے تو برو تھانگو تئی پرواناں

ترا مونجھاں نہ گندی دل تو بیا پیدار مناں ڈکاں
 دفی کندغ کہ تئی گڑؤنت مس باں تئی نیاز نزراں

O

وروخیں ہنترال ٹڑسے لذانی جُزغا ہل دے
کہ ٹڑسے رستراں گر کاں گرانی جُزغا ہل دے

ار تو بگی آں پولئے ته دُنیا کوٹغا سیاہیں
کہ سیاہیں رنگ ترا وش نئیں شفافی جُزغا ہل دے

ار وٹی عزت ء رکنے ار سوچئے نواں جھکا
وٹی دستاں گوں وٹ کھٹ ور درانی جُزغا ہل دے

وٹی جانا کہ کمزورئے مہ در کف مستریں روذاں
نواں سرگر تو زینہاراں لہانی جُزغا ہل دے

شُشخ براش نئیں نے نیاز آسانی رُخا ہل دے
پذی دانہا شہ پیشا تو جھرانی جُزغا ہل دے

O

وس وسیں وٹی چندے دیکی مری ٻلاں مری
 سروٹی سوکا که بی دیکی مری ٻلاں مری
 دیکی شُشغیں دوڑھا دیکی مرغیں لئنگھڑا
 چندے سر ڈکھی موی دیکی مری ٻلاں مری
 نئے استین انسانی عمل نئیں استین انسانے فکر
 بی گوں عیشاں زندگی دیکی مری ٻلاں مری
 وٹی جند موجئے حاترا آں دیکی ۽ ساہا گروں
 میں مناں هر شئے ملی دیکی مری ٻلاں مری
 تئی گندھیں کاراں نیاز رستر پناہا لوٹغنت
 یک مس نیاں هر کس گُشتی دیکی مری ٻلاں مری

O

آہڑی گر میں لواراں جکشو ہیلاں ترا
منگھر و من پوہ گواہراں جکشو ہیلاں ترا

انتظارِ گل میں حداں لانگشو گند ساہ میں
بُڈشو ہیذاں شہ گاراں جکشو ہیلاں ترا

نئیں ورغ نئیں جان سدھیں نئیں کناں شوڈے مُش
جر گوں میں جانا اوَرنت جکشو ہیلاں ترا

بَہر کن مہراں مناں تو مس دہ دھرتیا رلاں
کھڑد بیشو دوست و یاراں جکشو ہیلاں ترا

یہ گھڑی ء تئی شہ دگاں نئیں کہ سریشیں نیاز
کلرو سُنیں ڈغاراں جکشو ہیلاں ترا

O

مہ گند اڑوٹ گھینا ایڑتیناں گند خبر میش
کروڑیں نعمتاں ہل لکھنڑیناں گند خبر میش

امیرانی تو پوشکاں مہ گند بئے نا شکر رب ۽
غريبانی تو جراں در تغیناں گند خبر میش

تو پلاں رنگ و رنگیناں مہ گند آں ۾ فنا بی انت
وتی چلہئے تو داراں سُختغیناں گند خبر میش

وئی ڈکھئے دیہانا ہل تو گند بد قسمتاں آنہاں
دیہانا کن تو لاشاں زندغیناں گند خبر میش

ار هر چی بُنایئے نیاز اشته چہ بُنیں است نت
تو خیالا کن بُنا اڑوٹ بُنیناں گند خبر میش

O

ہندے جوفوا جھگڑائیں ہندے عزتے مسلمائیں
ہندے داھیں و تنگی ایں دوستاں اے ته مئے دُنیائیں

ہر کیکے دفا دُنیائیں موتعے نئیں دلا گنڑتی ۽
کسے ۽ دلا دھوکہ نئیں کسے گوں وٹی شونقاںیں

مڈی لٹغی دیکی ۽ دومی وسم وٹ زانیں
ہر کس شی مناں کمینیں دیکی ہر با سوکائیں

استیں زندگی چیار روشنے روغایاں ہماں گریگاں گوں
قومی سنگتی نئیں دوستی ہر کس پیسوء رندائیں

نیاز وٹی غربتا وٹ زانیں وختیں کئی گرا میں پولئے
انسان تئی قدر کمینیں دُنیاء قدر زیادائیں

O

کوہستان تئی کوهانی نیاما چھکریں چی آں
ندغ وشبو پترکیں باغ لونشانی لڑی رئی آں

سوزیں زامروں گٹاں ہشیں درشک انت سوادانی
تئی میداناں کنُر وشیں تئی وشیں بو کتوری آں

دادرنٹ کھور و کہیرانی چغڑدیں پرپُغیں درشک انت
تئی وشیں آف انت چاثانی تئی سِنگ سوناں تُرِثی آں

مالانی چراغ سوزنت گوں عرشی جینہر و نوذاں
سکارکا تنگوں ڈلاں تئی باغاں گل گلابی آں

سماڑتیں ساء انت درنگانی بہو خیں آف انت کورانی
تئی سندانی زواراں تئی سوادے مانیں پئی آں

مس ڈیہاں گھولشو گلا وٹی تئی مس تھٹہ تھیشہ
تو استئے جتنئے نقشہ نشاں گل نیاز بہشتی آں

O

جان گوں تئی ملداں

پاڑ گوں ملوکیں موژغاں

بانہی تنگویں چھلا و

گوں گوش کیوٹاں جاڑیں

دف گوں مساگاں سُہرنت تئی

چم گوں تئی سیاہیں سریمغاں

تاویت سینغا ایرنٹ

اے ہار ۽ ہس گوں کنگڑاں

سفراء سری تئی واصلیں

ہیراں کنٹے تو مرڈماں

سنہرا گوں سہشاں زیب کنٹے

خرا نیاز گل بے ترڈاں

آجوانی

آخته رُوها چوروی خیالے
 کوڑوا کاراں مس کشہ محلے
 بستغنت هتھیار مس شکارانی
 دیم کشوں برال تکیں جنگانی
 چو بیابانیں آز نظر پٹی ء
 پولغاں مُرگاں چم شکاری ء
 بلبلے دیشوش چوری ء سنگت
 آنکہ موجانی دلا راحت
 سوچشوں مرشی بلبلہ کھاراں
 مس برال بندال بلبلہ داراں
 ماٹ و چک یہ ہندا چھرغئے شنت
 موسمان مزایا گر غئے شنت

وشتریں بولیاں کنگئے شنت
 پکغیں میوایاں ورعنے شنت
 وشترال بولی بلئے جوائیں
 بلئے پرنت باز سُنہڑائیں
 بلبلہ مراغانی گوشت ملکہ
 گام کشو جلدی یشغال مِلکا
 مس وثی تدبیراں اڑائینتہ
 بلبل شہ دستاں مس برائینتہ
 گجر و پراں استہ معزوری
 بلبلہ جھٹاں سراتکہ چوری
 دھوم شیموشی دیدغاں رپتہ
 حجٹ کشو چوری بلئے گپتہ
 بُبلا زیادا چوری ئے وشاں
 مس وثی موجانی دلا خوشائ
 مس کشہ والا نی روائ ہندرا
 بیروے چرینتوں پذا رندا
 یہ عجیبیں مس قصوے دیشہ
 گندغا رُوها حیرتے بیشہ

چو پریشانی چرغیں بُلبل
 موتی نہیں چم آنت انڑزی آں گلگل
 غمزداںیءِ می پلوا گندی
 بال کنت چیاریں پلواں نندی
 گندی چو می وٹا اُداسیءِ
 رنگ ہیڑ بیش چو بواسی یا
 سوال کنت اثر مس بے زوانی یا
 بل دے شاعر چوریءِ می یا
 نئے منی دستا کمتریں وسے
 جنگل نیاما نئیں مناں کے
 ناہیں مس گوکاں جنگلے نیاما
 نئیں وراں آفا نئیں وراں تاما
 بل دے شاعر می کمتریں بچا
 میں ترا ناہیں، چو جناں ہچا
 پالش پیشا مس دلتے سکاں
 کس مناں نیستیں جنگلا یکاں
 میں دلا دردے لیٹھے کاری
 دھک دلا بیشہ بُلبلہ زاری

اشتو مس چوری بُلئے داشہ
 پُجھہ چوری نی وٹی ماٹا
 ہر دوئیاں خوشی و قرارا آختہ
 بُلئے رنگانی نکھار آختہ
 بال گراں درشکانی سرو سایاں
 ہڑ دوئیں لوٹنت پہ مناں دعایاں

O

تئی زُلفال مناں کُشته بُروانائ اواریناں
 ہشر میں چے کُشہ دلبر تئی چماں شر خُماریناں
 جھریٹے میں دلا داشہ تئی بے عیمیں جوانڑی ۽
 کُشته شربت رکاں دنناں اناریناں
 بگی ہڑ دوئیں بُوتاں تِنگو آف داشی نیں
 ملنگاں گوں موالیاں اے یہ دہکا گوں ناریناں
 کونجی گردنئ چھیرا سینغ تئی سوادانی
 سرینا ول مہ دے بیدی کُشته کلتے هزاریناں
 گاماں آستغنى ایر کن کنغمیں گُلز میں دانہاں
 تو کندنے نیاز کئے آرام دلاں چو بے قراریناں

O

نئیں زنجیر جولانے نئیں رسی ساڑ بستی یاں
نئیں مانیں مناں دہکے مناں چونیں مس ٹپی یاں

نہ نقصانے کشوں ہندے نہ واپارے برائینتوں
پریشانال چچے ویچار و سوچاں گوں مس نشتی یاں

دماغا براوراں بلکل گنوخی نیستنوں ڈنجا
گنوخانی مس واجھا دگ و دیلاناں مس کپتی یاں

پچا مس دوستاں کھاراں وٹی مس دُڑمناں سئی یاں
بجائے دُڑمناں دوستاں چچے گلاں شمشتی یاں

مہ وٹ حیراں وجہ اے نیاز چے بیغیں
مناں عشقنا کثہ قیدی جتو رنجاں مس سُختیاں

و شکی

ریجاں	چھرو خیں	و شکی
کوہاں	چڑو خیں	و شکی

مشہوراں	آہو	تئی	چم
کلوراں	جُزئے	کنتے	
ڈیہاں			پھرو خیں
کوہاں			و شکی

تاراں	رُبستے	دینے	تو
شاہسواراں			مانیتے
و شکی			تیزیں
کوہاں			چڑو خیں

گرانچ	گٹیں	مس	تو
برٹز گانچ			پیدر

دیرا	تر ہو خیں	وشکی
کوہاں	چڑو خیں	وشکی

دُنیا	اے	تئی	میں	آشق
تئی	استین	ہر	کسا	سِک
تو	روح	برو خیں	وشکی	
کوہاں	چڑو خیں	وشکی		

شرئے	تو	شرکت	تئی	چال
نیازء	سہنست	ترا	گال	
لماں	دیو خیں	وشکی		
کوہاں	چڑو خیں	وشکی		

O

شونقاني ورنائي شتئے
 داني تو نوئ توبهائی
 دهندرا كپتغنت هلاکاني
 پرواه نئیں ترا چوکاني
 چماں عینک انت بگائیں
 دل تئی چھوروی سیماںیں
 روشنی دیغرا لانگھوئیں
 داني کارتے نا پوہیں
 وحی ۽ عزتئے وڻا گند
 نی تو گر برو ہندرا نند
 گر وٺی جُفuo و دهندایاں
 دردی نی مخن بندایاں
 داني نئیں ترا وختے تک
 گاماں کن ڏھرو ودھی جک

نی تئی وخت نئیں سئیلانی
 نئیں کہ سریغ و تیلانی
 کوڑی کاٹنے اولا باز
 دوستی میں ترا پنتیں نیاز
 استیں ہر دمے میں اے دعا
 گوتنه گوں حدا راضی با

او گلبدن گل نازکیں گل اشتنوت گلاں توئے
گل باغبان ۽ زیورنت تو گلنین ۽ زینتے

گل موسمان هُر بنت ضرور تو سکھنے ہر موسمان
خوشبو زرنٹ پلاں پرے لیلا تو می گلاں گھئے

گل نرگس و گل چاندنی گل چنیلی گل گلاب
اے گل تمام نزآختو چوناں تو درآتکنے

گلاں کہ تو سیلا کنے گل گل تئی پاذاں کف انت
گل تئی گوں پاذاں سوّز بنت آفیں تئی پاذاں زمزرم ۽

گل بیلئے گل انت مگر تو گل منی مس پوپیاں
نسیں واسته گلاں نیاز گل می توئے گل می دلئے

O

کوہ طورانی مذرکے یا کتابی قصے
یا پرستانی پری ۽ یا کہ ہُرے جتنے

دست پاڑ نرم انت کفوتے رند بنت موڑدانگاں
لعل گلابی دیم زڑدیں کچوئیں درشکی برے

سیاہ و سیاہ ماریں پٹ آنچی کوفغاں لیٹ کننت
ظالمنے ترچیں نگاہاں بند بنت دھڑکن دلئے

آستغی ایر کنت قدماء ایر بنت سینغ سرا
آسکی لوڈاں گھانچئے وشنٹ بولی بلسلئے

پچ مثلا مس دیانی عاجزاں مس ته نیاز
ہر ادا تھیراں جنوخاں ناز و انداز قاتلئے

O

عاشق کننت یار تئی دست بانہیں
 داغاں دینیت یار تئی دست بانہیں

چمکدار دلکش دلاں زور موڑنت
 روحان برنت یار تئی دست بانہیں

زوری کننت عاشقاں مست بانہیں
 تیراں جننت یار تئی دست بانہیں

ظاہر کنئے تو کہ دست نلی ۽
 سی بلنت یار تئی دست بانہیں

اے بانہیں کننت یار بے ہوش گلاں
 مناں سیب کائیت یار تئی دست بانہیں

O

دست مندری چونچ چھلا تو مناں داشہ وشی
تھورویں تئی مسی سرا کہ رکھتے مسی زندگی

تئی نشانی قاصداں آڑتو مناں زی داغفت
زُراغفت چماں گو مس آں داعینیں تئی جان پھی

مس ترا سالے کشو منت اخیر مس ٹھکھہ
آختے ترسے دلا تو وٹ کثر پیغام زی

نی مناں ڈکھ نے دل ء مسی یشغنا غم گل ختم
نئیں کہ ارمانے پذا نئیں استین ڈکھ نا چھکی

خوش کثہ تو نیاز مولا خوش کناث دعا یئت میں
دیر بنت ڈکھ تئی سرا غم نیائیت گردنت چھر کی

O

دلان چھیر نہ تو دل ان بر کنے
محن مستیاں کیچھاں بر کنے

تو باغاں دہ مرسو سرا سڑدری
ادایاں گوں تو جنگلاں بر کنے

تو پھماں کہ پھیرئ تہ بی زلزلہ
غزل پے شئانت شاعراں بر کنے

شمودا شہ چکنے کہ تو آلسے
تو بل مژدماں فرشتغاں بر کنے

دماغا شہ اولا مس چٹاں نیاز
تو بازیں ادایاں مناں بر کنے

O

پھرئے وشڑی سعیں گواٹ زِر کی تو مناں گیرار
چو غورا گوں ترا کسے کے تینی تو مناں گیرار

مناں گیرار ہماں وخت اے کہ میلا بنت مراذانی
دے اے تئی گرا کسے کہ جکی تو مناں گیرار

رنجے تئی سرا بیئے شیں ترا کہ یاد کنت کسے
ترا پہ بی اگاں کسے کہ ڈکی تو مناں گیرار

کہ آں دم واند میئے تو ولثی شہ کار گزراناں
پریشاں کنت ترا آں وخت یکی تو مناں گیرار

نیازا ہر دے گیرئے نوئے پھرے دلا تو دیر
ترا کہ ناگماں زیری چو ہڈکی تو مناں گیرار

گریغیں اے خلق دُراہیں

گریغیں اے خلق دُراہیں
گریغیں اے خلق دُراہیں

کے پ نغم زمبا
کے وٹی هرثمبا
کے شہ نوڑ و نمبا
گریغیں اے خلق دُراہیں

کے پ مال و زڑا
کے پ ہمسفرا
کے پ جان جرا
گریغیں اے خلق دُراہیں

کے پ عیاشی
کے پ فاشی

کسے خلاسی نہ پہ
گریغیں اے خلق دُراہیں

دھرتی غماں شہ گاریں
جگ نیاز بے قراریں
پرم پچے میاریں
گریغیں اے خلت دُراہیں

O

نارینتغاں پیکی سرا کل نئیں کذیں بانور بی
بانور بی رو شے ضرور کل نئیں کہ کئی رو بی نصیو

رُستہ کفوت گوں انگلاں ڈکی نویشہ گوڑوا
کل نئیں کہ تھاں ہندے برو قسمت پذا جندے مڑی

ڈکی موں بس دُعائیں آخر رواج گارء نونت
گڑداش دوارئے اندر ا بارے مناں شہ دیر بی

لاڈاں کنا عیشاں کنا ہر شے رسائی وائگنے
آوریشمے شر دروشے مونجا کہ بی گلڈ گیمری

سئی نیاں حدا تئی فیصلاں می دلبرا ڈکی محن
بڑتی دھو سے لکھڑیں کیزاں نیازا گوں ملی

○

نئے دلا سوچئے مس ترا کھلاں
ڈھل گراں زینہار و گراں ٹلاں

می دلتے دُزغ تئی چناں بٹے
کوہسری کاپاری جناں منٹے

مس سخاں کچو خی دیاں گھولاس
رول کشته براں مس ترا رولاں

تو دلا گوشته یعنیں لیوے
ایرگا رانگ پہ عیوے مناں

نیں شفاف تئی مس وہاڑ پٹیناں
گڈ خبر بی شنے دلبری پے نال

مس دیاں کلاں تئی نام روتاکاں
 مس ترا چماں گند کہ پیداراں

مسی ترا حالیں ڈاھ و پیغامیں
 مس ترا بُلاں نعے نیاز مسی نامیں

O

زیب کنت پٹاں ملماں پوشی
 درکنی سوزیں ساوالاں شوشی
 نرمغاں جُزی چو گام کننت وشکی
 کئے چو آں آفانی سرا جگی
 جھور بنت پوپٹ بھنور آں بُلبل
 بی چمن حیران آنکہ تھاں گل
 کلبیلی محی آپتا ہوراں
 اے ته انسانے ہٹھے چوں نوراں
 مور مرگ لوڈاں سُگا سائئے غاں
 سائندساں نازاں لکنٹ سائئے غاں
 نیاز دلا سمباں دل نواں ترکی
 شر نظر ساہا کشغیں حقی

O

کئے گڑانا میں کبوتر درکفت کو جڑی
 درکفی جکی گلی ء چاڑدا ماہ در کفی
 صورتا سرچم مشوریں تی جنال مت پھی نوی
 چوٹوئے شمبیں پُنٹی سرین چھکا ایرانتی
 دورہیں بُروال کشوخ انت چم جنوخ انت رئیفلی
 باریغیں پونشے کفوتے دوستے گلنا زڑڈلی
 پوپلیں رکنت میں سائے دننا نتی گبڑی
 ماڑی ایں سینغ گھانچے گبڑنت دستے نلی
 بارغیں سرین وٹھی نہیں درکفی ماری تلی
 بیروال کنت دیم پھیری ظالمیں نازاں گٹھی
 کندغی داشتی گری یے دل منی زوری بڑتی
 ییشغاں سرچم شیدا نی گنوباں باوری
 نیم گنوخ اولا مس استاں آں کسر پورا کشی
 نندغا نئیلی مناں دل داٹ اٹیاں بے نصیو
 دوست دیزارا کناں اے تہ میں فرضیں سری
 گرم و سارٹاں دوست دگاں ہیل باں روشن و شفی

ساخته غافل نوی ء کل نئیں تھاں وختے گزی
 باورا کاریں شا دوستاں دل بڑتو قیدی کشی
 بیشغال مجنوں ء بھیرا چو سموات پہ توکلی
 وہاں پچمانی حرامیں زارہاں شف مسی گزی
 دعا کنیں گلیں شا دوستاں مانخارا گوں مس ملی
 نیاتکہ اے ماں لafa نیاز گلڈ پکی مری

O

مئیں لعل جذائی نی بارا شہ گراں بیشہ
اش پیشا مناں ملشہ مئیں خوشی ہماں بیشہ

دل دوڑھ آسائیں مئیں حرفیں دف ہے ہے
نی لاغر و بے سیحان مئیں زیند زیاب بیشہ

چیار روشنے پہ خوشی ۽ باری مس غم ۽ رُزٹہ
دل پک آٹ کبابی مئیں سیہانی سراں بیشہ

مئیں وہاں محل پُرستو ہاخانی سراں بیشہ
ارمان جنازہ مئیں بے کیس روایں بیشہ

نی نیاز منی بیڑی چولانی رُخا بیشہ
مئیں موت مئیں آرامیں کپیں اے گماں بیشہ

O

چے حقیقت چے فریبیں اے مناں معلوم نئیں
مس ہماں حدا گُشغال یار میں معصوم نئیں

مس وٹی گوں شاعری ؎ ماہ و استاراں بُڑتہ
بارغیں کونج صورتی ؎ بل ہماں حدا نیا
مس حکمراں منہ بل خلق اے محکوم نئیں

مس گشاں کہ عالما شہ صورتا یک نمبریں
مس پریاں ودھ گُشانی گوں فرشتاں براوریں
دھرتیا میں دلبرئے بالگل ہمکر دھوم نئیں

یار میں شہری وزیرے واہشیں اے میں دلئے
بل حقیقت دلربا می سادائیں یہ مڑدمے
ڈسغیں ہڑپچی ہمکر نیاز دہ مظلوم نئیں

O

ریملاسی دل بُڑتئی کے گُشی جندَغ نی
لڈ اولاک سمجھ ٿو داشتو نی ویلاں دلخ نی

دل گوں دستوراں نہ داشتستی نیستہ معصوماً شعور
بند کشی قیدیئے ڈولا نیست ٿی پچھی قصور
نی دل ۽ دانہاں نہ اشکُنت روبروئی گریغ نی

یہ برے شونقا گوں دل دا ٿوں آں موریں مڑُدم ۽
نی مناں گڑدی نداشی داشه دھوکا ظالما
دل صبرا گوں تمامی نئیں عزاباں سینخ نی

دل سرے ڏمیں گوں دوستا یکدے ابدیں موی
گردعنے دگ بندَنٽی گُل دوست و ٹیں هر گھڑی
بیشه ماک آں دل ۽ مئیں نئیں کہ واسطہ منځ نی

دل همودا و ش ده و شیں ار که درداني تھلئیں
 کپتی نہیں آسا همود گڈ ده سا ہے سنگتیں
 نیاز میں دل ده گنو خیں نہیں خبر درد لغ نی

O

مُكْمِل میں گوں انڑزیاں پچے گرئے تو موکلا
مناں سوا مرئے روئے تو بی سدا میں سنگتا

وفا کشوں وفا کشئے میں دل بڑتو تو داشہ دل
مناں شہ کھڑد بئے روئے برو سدا میں نے دخل
جهان سوچغاں تو ہل وٹی سرا کن باورا
مناں سوا مرئے روئے تو بی سدا میں سنگتا

مس یکدمے کہ دیر باں تو جہاتیاں جنئے دراں
اے عمر ہے جُذائی ؎ تو چوں سہئے مس چوں سہاں
موی تو دیر جان میں یا بر مناں وٹی گرا
مناں سوا مرئے روئے تو بی سدا میں سنگتا

اے عالیے میار منے جُذائی ؎ سبب موی
 سہئے ته تو سہئے بلے نیاز تئی غماں مری
 اگاں سہئے تو میں صنم بل مناں سداں برا
 مناں سوا مرئے روئے تو بی سدا میں سنگتا

O

تئی دربارا مس مستیں توکلی اشتو روغا یاں
 کنے تو عاشقان مونجھا سلامی تئی درا نیا یاں
 مس سموئے قسم داٹو وٹی ڈکھے بیاں گوئشتوں
 ہماں دڑ آڑتغاں گڑ تو ہماں دڑداں برغا یاں
 ہمنکر بیشتنے تو مس دہ تئی ڈولا ملنگ بیشاں
 کرامت داشتے ربا مس بے ڈوھی مرغا یاں
 مس ہر وٹا شہ ٹھک واڑ تو امیداں آٹکغا گوتھے
 بلے مرشی امیداں نا اُمیدی یا لڑغا یاں
 نیازا توکلی اشته وٹی دوستی ۽ دز کشته
 ملائیں یا مناں یارا مس ناہیں اشته رنجا یاں

O

مناں تئی انتظاری ایں کہ تو ماہی بلانا بیا
 ہے کن بازمری بالا یا سیاہ ماری تلانا بیا
 کفوت میں بازمری بالاں شہ نی تو ایر کفانا بیا
 بیا گورم گلابی گل تو نوخ آفی لڑانا بیا
 جیدیاں سری جانی تو میں بکا لڑانا بیا
 موری آسکی چالاں تو ماری دل گرانا بیا
 لوغا در کفتے جوائیں تو میں نام ۽ گرانا بیا
 گوں گلٹھے گریہہ و وشاراں تو سہرا ایاں جانا بیا
 پلنگانی سرا جوائیں کھڑو بی ابھرانا بیا
 میں ٹوکاں یاد کن بگڑی تو میں شیراں پڑانا بیا
 نیازء دل موی مونجھا میں رنجاں ایر کنا نا بیا
 وٹی زلفاں تو کن مجڑسا تو نی درینی رُذانا بیا

O

چمن مرشی پریشانے ترا تئی سنگتائ اشته

ترا آں بُلبلائ اشته ترا آں پوپٹائ اشته

ہے دستوریں دُنیاء کہ دوستی غرضًا دوستی ایں
وفاداراں نواں پولئے وفایا اے جہاں اشته

گوں مطلب گل و چلانا نی ویرانے تو وٹ زانے
مہ گرے نئے کن ہے ٹوکا کہ مسی دوستاں مناں اشته

بہاراں دوست شنت تئی گل ہماں گلاں ترا اشته
تو خوشی دالغنت آنہاں ترا گڑتو غماں اشته

ههان کئنیں په ترا سوچی مناں احساس ٿئی استین
ہے رنگا مئیں دلی دوستاں مناں گوں انڙزیاں ِاشته

سبق زُرتو مس دل داشته چمن نیاز ء ترا پنڌیں
مه گوش مئی باغ هر بیغنت مناں سوزیں براں ِاشته

○

یار	مئیں	کوہی	زامرالاں	رسٹہ
موسمان	کونجی	ولہرالاں	آختہ	
چیتری	استینیں	جڑپاں	اشتہ	
آٹکو	گنجانی	دُنیا	رپتہ	
سائے	مس	آرفیں	پٹ	رُستہ
بُس	کتو	زُڑتہ	کمہیں	ماشا
لوغتے	بھانتیاں	ڈوبراں	داشته	
ریشم	و	شاغلیں	گونزغال	بیشہ
جی	و	بساں	گوں	لعل روپیتہ
آٹکو	بگی	بچشہ	وہی	ء
دیم	بلی	سا	ہے	چاڑوہی ماه
صورتے	قہری	رکفلا	کشته	
چم	خماری	ایں	قید	کنست روحا
رک	انارانی	نیل	انت	آراما
آسکی	چمال	دل	منی	زُڑتہ
شکرائی	شیموشاں	جشی		آسا

گفتہ	تفاں	شوشو خیں	شوگنو
یشغال	مجھوں	مس	ہماں
وختہ			
اوٹا	اوٹا	موئی	چہ
یہ	چھماں	چہ	چہ
حال	ہیسڑائیں	دل	پہ
وسا		نئیں	نئیں
ہند	کلشی	تینکیں	ڈوبرے
			نیاما
بانک	ءے گوں	مس	کاشدے
دست	مندری	ءے	ریشمے
برو	منی	قادد	دنگلی
بر	منی	پی	یاں
		دئے	وٹی
ایرکناں	لاچاریں	دل	ءے
ہڑدوئیں	دستاں	بند	کنی
مس	دہ	محجوراں	پہ
حاتمی	ننگے	کنت	سرا
		می	ءے
ہا	کثہ	کندو خیں	ہماں
دست	بانہیں	گوں	آخٹی
			ویرڑھا
نشک	مس	سر	چھماں
بیڑٹو	روملاں	کشوں	کنو
جیبا			زُڑتہ
دل	نخت	تینگیں	ڈوبرا
			ہندا

ڈس	شی	درائی	بیا	پذی	پاسا
شف	گوں	می مورئے	مجلسان	گوتستہ	
بام	رنگا	مین	سینغا	سستہ	
میں	دلا	غیوی	ہر فرے	زڑتہ	
جھٹ	کشو	گفتؤں	لیلویں	دستہ	
برو	نوں	کانی	بل	نواں	ایکا
دز جنٹی		گیوارے	اصل		نیاما
شکلیں		ورنا	تو	موی	مونجھا
بند غال		گوتتہ	قول		اقرارا
نئیں		ترا	کھلاں	نئیں	کنتے
سوالیں		رب	ء	قدرتی	زا تا
پُنٹواں		با شے	ہر	دے	نیازا
کھڑ		محن	موریں	مردما	اثما

بیا میں وطن ۽

بو جلی بیا میں وطن ۽
دنگی بیا میں وطن ۽

درشک گوں سوزیں سملاناں
کجلو گوں ہیڑ دغا ناں
کوہ گوں سوزیں چادراناں
شاہ پری بیا میں وطن ۽
گور غاں سیسو چھر غاں
اوٹغاں ڈیدر ترغنت
بو پُریں سر رشغنت
گبڑی بیا میں وطن ۽

ہر گرے و شبوئیں پلنٹ
با غاں نو خیں گوں گلاں
بل ہمے ٹوکا نہ بھلاں
چھر کی بیا میں وطن ۽

مئیں وطن ۽ روشن ہوریں
 مژدماں مالاں پہ دوریں
 ہر کس دوستاں اور گھوریں
 نیاز شی بیا مئیں وطن ۽

O

مگوریں پٹاں کن جینہر
جو نئیں ماہ رُخا کن ظاہر

باندی نئیں دلاں دئے ٹیکے
بیا مسی بوجلا ہوشان بر

ترپھی دھیاں کنو واچھائیں
ہشکافیں دلاں بیا کن تر

دوریں میں دلتے درماناں
سیاہیں تئی پٹانی چادر

سودائے بیا کنوں من تو
رکاں دئے مناں روحا بر

مس تئی عاشقان المستار
لوٹھی حاضریں ہیسی سر

مرضیاں گار کن رُوحِنے غار
گور مس بیا دمے تاویت گور

آفی دئے مناں کدا ہے
شیراں شربتاں ایکا ور

نیاز ۽ بیوسی تکا گند
تئیشته، ہچھرے مس تئی در

O

ملنگی ویں کناں جُزاں فقیری کہنگنت جانا
نہ شوذاں چلویں ریشاں نہ خناں کار و گزرانا

سدا کیمیں دفا مئینگا ، مناں اشتنی مناں اشتنی
مناں اشته منی دوستا شتو مرشی گوں غیرانیں

دلا پلاں پچے گریئے په درواہیں دھروخ ؎
پچے ہر جائی ؎ وستہ کنئے او دل تو ارمانا

مئیں دل چھنڑکاں مناں دا، شی مئیں واڑاہ مس تہ لاچاراں
مناں تو ڈس کہ تھاں ڈیوا وفا داریں گوں پروانا

وٹی بُتا شہ بیزاریں وٹی جانا چے ماڑی یاں
روغون ما حیاتی ؎ نی رنگاں نیاز گندانا

O

رهنجيے نشتو ما نغاہ داشتہ
 بارغیں بیلی لشو گوئستہ
 آہری کشتو مس جش کونجا
 لشو سائے ء مانخار گفتہ
 شارتے داشتی بیا بُنی کچا
 آنکو چپیں پلوا نشته
 بیرثو چُنی ء تھلا سنٹا
 گفتہ مس آوریشئے دستا
 روشن جتو مہراں گوں ما گوازینتہ
 آخری دھوکا داعون وختہ
 مگمیں انڈزیاں رواں بیشہ
 وعدہ شریں مردمہ گفتہ

نی روغنی نہیں بے وسال ورنا
 دل گشی نہیں کہ کھڑد باں اشته
 چھرشہ ڈھاکا اشتو پُشتا
 گشئے تھار بیٹھہ ڈیہہ مُجاں گفتہ
 سیر نوی دل میں چوں دلا داراں
 نیاز گوں ٹُنی نہیں دلے گڑتہ

O

سر حدا وندیں سنگتیں سُنْهَرَائِیں نبی
 دعا بزرگانی میں مدد کئے دستگیر
 واہرا مینےنگا پچ بیا برانی مریذ
 نگریں توکلی سموئے بیلی سوھری
 لڈتو کونجا اشتغال ساہا ایکوی
 پولغ داثوں گولشوں ڈراہیں سندھڑی
 مس فقیر ویسا پولشہ لونگانی لڑی
 پیازغیں پندھاں مس دیاں تاراں موڑی
 درتغیں جراں گڑ کناں سغرا سڑدری
 وعدہ داثوں گندماں مس کونجا شے بھری
 یا مراں برے یا مناں جوائیں روشن ملی
 نئیں مناں بھامی یار دوستانی سنگتی
 وہاں پیٹنتو یشغال کونجا پہچقش زلیل
 یا حدا وندیں بر مناں دگا سوہوی
 مس یہ دگے ۽ کھاتکاں رائے راگزی
 واہے ۽ وٹا پچ شنت سوزین چھوکری

بار غیں سنگتی کُندھی دیشہ مس ہنجاں
 شارتے داٹوں درک بیا واہا گبڑی
 باورا کھارئے یشغال ریلی نمیں فقیر
 در پدر بیشو رُشغال مس در دری
 آتکہ بگی نشتعون ترندال اوڈھری
 کدھے آفی سُنگغیں ٹپاں رتکتی
 دیر کشے ورنا آنکھتے نہ چھرکی
 من ته لاچاراں ڈیپیں پہ مژداں نزڑی
 نی مخن دیرا میں دلتے بمبالاں مزیر
 نی روغاۓ گڑ بیا تکھا واپسی
 واعده داٹوں قول کشوں رندی چاکری
 مار کشی ہیر با ہیر موڑی بیا ہر کسی
 گندال نی نیازا خوش بنت دوست و برادری
 بس کسو شیزاداں داشتغت ٹپا شاعری

O

پوہ ساڑتیں چلوں مس تئی پہ ہیلا نشتعال
آل تلنے ساڑتیں شفاف مس تئی پہ ہیلا نشتعال

ڈکھ ویلانی منی پہ گندغا ترا وخت نئیں
مس وٹی گل اشتغافت مس تئی پہ ہیلا نشتعال

تو کہ مئیں وٹا گزئے تو دیما جرے اوٹ دئے
مس دلا شہ بے وساں مس تئی پہ ہیلا نشتعال

نئین شُذئے تُنے گنڑی نہ گرم گواہرے تکشون
تئی ده دگاں آہڑاں مس تئی پہ ہیلا نشتعال

آتکہ ٹھکی مناں پر دل منی ٹھک نخت
مس روان تانگو روں مس تئی پہ ہیلا نشتعال

ہر با ترس کتنے دل نرم بی کھائے ملنے
گوں امید و آسرال مس تئی پہ ہبیلا نشتعال

گوں امیداں قائمیں دُنیا اُمیدا دار نیاز
تی نغاہ نیاختہ مناں مس تئی پہ ہبیلا نشتعال

O

گوارو خیں جڑاں گوڑ تو میں کہنی ۽ کڑی میختہ
 جانے محملی نمیں جر منی دوستہ سری میختہ

شہ گیوارا سرا ایر بنت کفت دیما بُنا ترِمنت
 حداٰئی مهر زوراخ انت بدن آں نازُکی میختہ

تلغ انت آف او شیشاں کڑیئے آشتہ وٹا
 ہمیڈا دیر کشہ ترمپاں کڑی ۽ بازُری میختہ

جھالر میختہ گوشان بانہی سکنگڑ و تارا
 دستانی نلی سا ہے آں راڑو نمیں گھڑی میختہ

ہوراں گوڑتہ ہر ہندے دراہیں گلز میں ریجھیں
بلے نوڈاں دوار دوستنے شہ تی یاں گیشتری مینٹہ

رُذنت نی پُل بنت بوٹا مئیں دلبر لیو کنت گلاں
مس ہورئے توروں باراں کہ مئیں دوستنے گلی مینٹہ

O

بل مڌئے گل دگ رائے نیامغا
نئیں کہ سوہو مس وثی باں منزا

تو وثی تاک ء مناں په بند مخن
در پدر کن نئے مناں بے آسرا

اکریں ظلماء مخن ظالم موی
نئیں کہ نی استیں غماں ہند سینغا

گڑ دعنه نئے ہیل تو اشته مناں
یک برے گندے کنتے وٹ باورا

ساه برواریں من بلے زندغ نیاں
زندگی میں تو بڑتہ وثی سنگتا

دل بڑ تو نی وٹ کشے بے وس نیاز
زندگی نی میں گزی تی دامن ء

O

تئی ترند وٹا گوستغاں تو جکشو بیرو کشہ
 تو تکشہ مس ٹھکشہ پاڑ میں نیائینت جزغا
 ہر مس ہمودا ییشغاں بندا مس دومی نئیش غنت
 بندا مس لکھیں دیش غنت حیراں کشہ تئی صورتا
 چماں گرانٹ تئی اولڑو آسے دلا بیشہ کھڑو
 روحا دہ زُرتہ بھنڑو اولا بکو اے لکشہ
 نئیں پاڑ میں پندھ گرنٹ ہٹکاں دے دیما لڑنٹ
 چھراں کناں مس بیروال چونیں تو جادو ء جشہ
 نی گڑتغاں دل تئی گریں چماں تئی عکسے چھر غیں
 نئیں ہوش نئین جان ء کلیں نی بیشہ ڈائے میں دلا
 ڈائے ته کن ڈولے ته کس سئی میشتنے پولے ته کن
 نیازا گوں یہ قولے تو کس ناہیں مرداں مس ناحقا

O

میا تو می دلا ششے
اے آس رو خیں ہنگرے

وٹ آس نیاما سٹشیے
میا نی ویلے ء کفته
میں دل جھڑی ٹغیں مناں
میا خطائی ء محن
دلا شہ لامب سر غال
دلے می نئیں جہنے

نی سینغا مس جھڑ گغیں
نہ گند غنی کہ اوڈھریں
نی چو کنئی دلے تہ نئیں
اے پتغیں میں دل جھرے

تو مئیں دلا گوں پے کشہ
 سما تھے نئیں برے کشہ
 چو دانکرے تئی حاترا
 گُشاں میا کہ دور بئے

قدر نئیش کہ دل دل آٹ
 تو نی پذا پے سوچشہ
 نی مئیں بلوخیں ڈوبرا
 نئے راہ نی تو چوں گزئے

اگاں رسئے صلاحیں تئی
 تو یہ برے دوا کنی
 نیاز دل کہ ساڑت نی
 تو بیا گلڈا مئیں نے منہیں

O

مس ته چرسی نیاں مس شرابی نیاں
 بیگھ و بانگھا ورائی بس مس بھنگاں ورائی
 ایشا موالی گوشیں شئے صلاحیں گوشیں
 مس موالی نیاں بس مس بھنگاں ورائی

میکدہ مس بروائی ته ڈوہدار باں
 مس شرابے ورائی گلڈ دہ ڈوہی مناں
 ریند گوتہ مس بیانیت ته مس چو کناں
 میکدہ نہ روائی بس مس بھنگاں ورائی

نئیں گلاساں ورائی بوتلائی نئیں ورائی
 کدھاں گوں ورائی کدھاں گوں دیاں
 نئیں کہ بے ہوش باں نئیں بذے
 مس گُشائی گوشتی ۂ نئیں گراں بس مس بھنگاں ورائی

بنگیں درمان میں بھنگ منیں نہیں دوا
 کس خفا نہیں نیازے ہے عادتا
 گلڈ دہ کسے اگاں کہ مناں بی خفا
 بھنگ موی مس مرال بس مس بھنگاں ورائ

O

انگوئے دنگو
یار مئیں لعلی کنڑو
دروشماء حورے پری
است سا بو جلو

رسنه ٹالھی درشک ڈولا
کپتہ دھرتی پول گولا
است شبتم بیشہ شعلہ
یار مرگی بلبلو

لئیوں کنو خیں لئیوڑی
وٹ ده لیوی استین چی
بو جلا مئیں پھل جھڑی
دست مرگے شاتلوء

باغ	گلاں	چہ	گلابے
بوتلاں	نوخیں	شرابے	
بے	مثال	و	لاجوابے
ماںخانے	کجلو	ء	

ٹوک	گفتاراں	وزیری	
لوڈنٹ	لاتکے	امیری	ء
رُلغوں	عاشق	فقیری	
کلَنت	دانہی	یہ	گلوئے

مشک	امبر	زعفراناں	
ہٹھہ	اے	بُت	آزماناں
دل	کشٹی	نیازئے	نشانا
استین	وشیں	شکوئے	

O

میں گلے یاں تو بلیئے مس بتے آں تو میں دلے
میں زندگی میں ساہ توئے تو واڑھے منی سر ۽

میں گنوخاں آں سہی مناں شہ بس جدا مہ بی
تو کھوئے ۽ میں ماہی ۽ میں آفے یاں تو شربت ۽

میں دیر بال میں چوکناں روائ کناں میں بیرواں
میں نہ روائ میں نہ روائ ترا سوا نہ پلوے

وٹی درا مناں مہ کش مناں نواں تو تی ۽ گوش
محن میں دژمناں تو وش میں عاشقان میں دلبر ۽

نغاہ نغاہ منے یک با کہ بار گل سفک با
دئے باورا مس پک باں حیاتی جدا موئے

نئے تو برو نہ نیاز رو نئے مہر منے لہاز رو
درا ہے نئے راز رو منے نیامغا تی کس میئے

O

رستہ کونجے سجلی ۽ صورتے نشکاں دیانی
 کدھیں چماں کفوئی دو کنڑوآں ترونگلائی
 درٹشو بروایں اوارت چو مشل تھاریں شفافی
 چوٹوئے سمجھیں پُمپٹی سغر گیوار یہ بھرمنی
 ہڑدوئیں گٹا اناڑنت دیم بلغیں مانخاری
 کاغدیں رکنت اُمل ۽ رنگیں زڑدیں یینعافی
 بگڑیں دنتاں گھاچھے رنگیں موئی تنگوانی
 دست پاڈ ابریشمانتی لوڈ جھنڑسار آسکانی
 نئیں کہ مٹے تی گرے ۽ ساہا وشیں کندغانی
 شکلیں ٹوکاں دفتے غاں مجلساں تی لزتے نی
 اے حداۓ گلزاریں ۽ بو جلا یکیں گشینی
 گام کشو بیشہ کہ رائی گلزاریں ۽ از گمینی
 جگغاں گوں بیرواں گوں بو جلا لاشاں لُڑینی
 یہ دمے ترچی کہ گندی عشق مرض لگڑینی
 یہ نغاہ موت ۽ شرزاں نیستیں لی ۽ بچپنانی
 مس دلا گوئشہ ہمنگا درپدر ایکا منانی

نی سما کپتوں کہ تکاں لیکوٽ نئین عاشقانی
 مخلوق پیدا دہمغیں چھریں زوار و پیاز غانی
 ٹاہتہ جہانا یہ دگے چھریں سوزیں موڑانی
 پیاز غنی کسے لڑغیں زواریں کسے ماڈانی
 ہر کس شی بھیرے سری باں اٹکلے ء مس برانی
 ساہ رندا گڑ کنغمت سستغمت پیز ربڑانی
 دنگلو سوالاں نہمنی در پدر بیشہ جہانی
 دل مناں دلگیں اڑیاں میڑ و مرکائے کنانی
 ہڑدوئیں دستاں مس بندال مس روائ پاذا چھرانی
 گلڑاں ڈھنگر مس بیاں ہا مخ نئے مس سیدانی
 نئیں مس زیرانی جواباں لنگ باں تاک ء کفانی
 ار کہ دا زہریں ہوئے نئیں سداں مس کھڑد بانی
 باورا کھارئ تو جوانیں پٹشہ وہاو میں شفانی
 اندر ا آسے بلغیں سختغمت حوں میں ررغانی
 یا وٹی دستاں مناں کش لیکوا نئیں زندغانی
 یا وٹی رکاں مناں دئے بوجلا تئی مہربانی
 منت و میڑاں گوں سوالاں چوچج چھلا داثغانی
 گڑتغاں خوشیں دلے گپتغاں نشک و نشانی

سلسلا مئے بیشه رائی سجلی ئے ملتعانی
 رابطہ مئے فون چھکنیں دعوتا ہرو رواني
 زندگی ئے کھڑد مواثوں دھیاں موي ئے دڑمنانی
 دروہ دھوکائے نذاشوں نئیں کہ مس قولاں پھرانی
 مجنوں لیلا ما بیشو مس مریداں آہیں حانی
 نیاز کسو کئے کتاباں اشکنت دراہ استمانی
 اچھلاں دل مئیں چڑھ بند کشو گھٹارغانی
 موکل ارشا چھ لوٹاں نی ہمیدا دارغانی

O

کپتغاں	بیگہا	در	زی
گپتغاں	کوه	دامن	مس
کپتغاں	شتو	دیر	ڈیہاں
سپتغاں	جنانا		پندھاں
متغاں	ہرل	مس	بیشو
وپتغاں	شستغاں	نئے	نئے
گڑتغاں	لوغا	ساہ	مس
نشستغاں	ہندا		درائی
درکپتہ	ماہ	دیمیں	پری
درائی	ء	ہندا	نزری
بیڑشی	گوں	شملاں	ڈیہہ
سٹشی	سری	وثی	سغر
گوبری	تشانا		آٹکہ
کشی	ایر	جائے	مانغ میں
سنگتی	داثہ	مس	گلا
بھری	شے	مناں	ڈکھی کشے

ٹپ داشتے بے باروی
 زُر تئے نی هرباں افسری
 رو شے تہ رو وختے ملی
 ماخوں ہماں اولی غریب
 مرشی جشے میں حاضری
 شف کھید شیں چماں سری
 ورنا موی تو وزتی
 مس دہ نیاں دستی وٹی
 میں خیالیاں ہررو زلیل
 نیل انت چرغا چوڑھی
 پنڈت مناں اے رستری
 گورمس میا ڈکھی موی
 ایرگا مہ گوش ایرگا نوی
 پڑسا پ دوستی نیلاغی
 وش چی مہ ونت جوریں بذی
 کندنت آں دزمن میخ تئی
 ڈکھے کہ بئے جانا سہی
 گوشتنی نئے پرواہیں وٹی

مس ساہ دیاں تئی حاتری
 بلاں مناں کے کُششی
 دنیا کہ ہر ڈولے گوشی
 بل تک مناں بیغنت تئی
 تو ٹھاپرے روشن و شفی
 تھاریں شفاف ترا پندھ بی
 ساگی شفاف ترا گڑاغی
 وختے روئے نا سوہوی
 رستر ورنتیں جنگلی
 یا دگے ء ترا بینگے مرٹی
 گوئستوں کفوت مونجھا موی
 تئی مونجھ شوشتہ ہنگری
 دعا کن مناں پچی نوی
 بیڑی نہ جکی پار بی
 بلاں جہاں ہڑچی تشی
 چی ء کہ مئیں جانا رسی
 کھائیاں دادُلی روائی
 تو عالم ء ٹوکاں موی

دو پاڑ چھاری کس نوی
 رائی گھٹیں نی چھکعنی
 دال منزلئے تکا بری
 نئے دڑمنے جوریں پڑی
 نئے قابین تیرے گزی
 نئیں زحم و کھاڑاے بھی
 نئیں ڈھنگرے گوں ما اڑی
 نئیں نیاز رو نہ تو سندی
 ہر کار مئے گنیبا ٹھی
 میں پنچہ ہمیشیں آخری

O

سبرو سیلار روان ہریویاں
 کھلوں دوں سنیں باہڑاں تمیاں
 روں ترا پولنٹ کھیڑنٹ دامان
 لتران دننٹ بل انت گرزاناں
 ترپڑاں بل انت دیم کننٹ براں
 چو گنوخ گھاڑی ہر گرے چھرنٹ
 ظاپرنت کوہاں حون کننٹ پاذاں
 بیا گروں واسان تو منی ناذاناں
 تھتروں سندھے وڑو سماں
 ہور بنت دریمو آف سرا ترمنت
 کیر ترو لہڑی کھور بھجی ۽
 بیا کفوت من تو جزوں پچی ۽
 بیہوآ مستئے جو سراں جزوں
 کوہ سلیمانئے دامان جزوں
 لیلوین دستا دئے سراندی ۽
 نئے پذا گڑدوں عمر لاندی ۽

ما وروں آفا اوٹغانی ۽
 بُلوں دوں وطا مژدمانی ۽
 زندگی چیاریں روشن بھار بی انت
 بی حذا راضی دل اوار بی انت
 لوہنڑی لکاں سا سرا نندوں
 گورغاں بڑزیں ڈبرائیں نندوں
 پچے دلا چھنڈئے نیاز ترا گونین
 کوڑوا روشاں جھرغا چھوئین
 ٹُرس نئین جگا بیا او دئے دستا
 یاد کن بگی گوشۂ پے مستا
 دانی کہ سا ہے ڈوبرا مانث
 جُزغ و ڈیہانی سفر جوانث

O

مس پوہ نویغان شئے کوا
 خود کسے ۽ درونے جشہ
 تاں رنگا کناں مس باورا
 مس زندغان آں چوں مڑتہ
 نئے آزمان ۽ گوشتیغان
 نئے فرشتیغان ڈاہ داثغال
 نئے کہ ہوائی اوتحرا
 مس زندغان آں چوں مڑتہ

نئیں ترکشہ اے گلزیں
 نئیں رونقان آتکہ کمی
 نئیں قبھی ۽ میں دلا
 مس زندغان آن چوں مڑتہ

سوڙنت هماں رنگا باغیاں
 گوں مرگ ساگی ولہراں

مُرلانٹ نے پچ پلوا
مس زندگان آں چوں مڑتہ

نمیں مال لاغر بیشغت
اولی آں استار مائنخان
شار مردمان پرامته
مس زندگان آں چوں مڑتہ

کمین کہ آں تکلیف بی
دل گنڑتیاں سوچاں کئی
مئیں نیاز رو جیں مئیں گواہ
مس زندگان آں چوں مڑتہ

O

پھیری پھرانا قسمتی واہی کڑے ؎ گوستغاں
 دیشوں ملوکیں مردے بارث شہ ہر زاتیں شہاں
 سغرا سری ؎ ملیں جانا را جاپانی گذنت
 جیغا جشیاں آہری لڈی لڑی پرڑاں بلنت
 جانا را پھی انت قیمتی پاڑ کڑی گوں سنگڑاں
 پناں سرا قثار نی والی گوں ہاراں تنگواں
 ماہی بلغیں صورتاں مس ریشم ؎ پاراں دیاں
 رک انت تتنکیں کاغدیں دنتاں دف ؎ مرواردیں
 چماں را حونانی لوار بُروان زحمانی رہنت
 ماہیں انسیخ سر شفی لکھاں ہی چوں مائخاں
 شمیں پیٹن ابریشیے ماری تلغنت کوفغاں
 پھی چوں مومنے براوریں نزیں بدن شہ نیغا
 دوستاں شا کھاریں باورا گوں گندگا کُشتی مناں
 دل جھٹشو گوٹ بڑتی ہندا کلاہے گڑتغاں
 پچ شیئے نذاٹوں لذت ؎ او یچار سوچاں کپتغاں
 نئیں کہ مناں تامے ونڈی موریں جنا دیلیستغاں

ششته مس پوہیں کاشندے ابریشمہ حاۓ گراں
 ولدی نداشی کاشدا نی ہے خُدا مس چو کناء
 پیراں بزرگاں گوانجھوں سوہری بزرگیں باولاء
 بیا میں مدت ء دستگیر سرور سخنی گوں ہکلاں
 بیلہ قلندر بہاوا الحق بازو گوں مرگی بانزراں
 مائی و مستین توکلی تیوغ ولی میں واھراں
 محمود برانی مرید پیداریں مرشی برکتاں
 کھائیت میں واھر چیار یار دزستغی عرضاء کناء
 کشته مناں سوزیں جنا نئے منغیں میں متاں
 ڈولے کفوت ء موم کنیں باراں شے لکھیں تورواں
 ٹنگیں دل ء پریات میں غیب ء شہ آمیں یثغنت
 پیغام کشہ موڑیں جنا گوئشہ مناں زی کاشدا
 ورنا تو بیا گنداء ترا بیا بیگہا دیرا مخن
 زڑتوں جنو خیں سی سفر تھاریں شفے درکپتغاں
 جانا جثغت خاکڑی درائی ء ہندا آتکپغاں
 آتکہ گڑانا بوجلا ڈیہہ بیشه روژن امجہاں
 دراہیں شفے ء نشتغاں شف روشن کشیں گوں محفلاء
 بانگو ء بانگا پیشتراء موکل کشو مس گڑپغاں

رندی کلام نیام کتو گپتوں شه مہلنج ء زواں
 دل مس په تئی نام ء کشہ بگی مناں بلنے نواں
 ورنا دلا موچھا موی زیندا نئیں اشته کڑد باں
 شررا شمیدا بس کشہ مس نیاز بشکا لوٹغاں

O

گپتہ من زلیں دیمغے کھایاں مس رائے نامگاں
 شیریں مڑی ؎ درکفاف چخت آنی اوٹغاں
 لئیوا کنخ انت چوکری معصوم ماہ رنگیں پری
 دُربیں جتوں موڑیں جناں بھٹے سوادہی یشغال
 نئیلی مناں دل نندغا مس ایر کفاف سندھ ؎ بنا
 ہاسکار مس ولّا کشہ کایاں مس جاڑیں اوٹغاں
 زُڑتہ کفوتاب کندغا گپتیش مناں پہ چھتراء
 ناخو کیئے ؎ پے پولتے پے کاربیشے پہ اے دراں؟
 گوئشتوں مناں چھیڑیں نواں مس چھیڑعنے واجا نیاں
 دل مئیں گنوخ نئیلی مناں گندال کہ جوائیں مژدماں
 ریاں پہ بیشہ رونقے تکال اے ورنا عاشقے
 سئی نوں کہ کئی بی قسمتا ایر گیں نصیوان گوں ملنت
 گوئشتوں شاں کونجاں بلغیث استاں مس نامی شاعرے
 پرمائ پہ دھرتی ایں فدا باز دنگلی مئیں عاشقت
 گھاڑاں ده استیں افسرے تو ہچپیں مژدے نیئے
 وٹی جان جراں شوڈائیں چھبوٽ تھرٹن تبرے کفت

شے عقل ء مس پچ گشاں گندے شا جراں چھبوال
 گندے چھڑا شا سر برا پچا نیاریں مڑداں
 ورنا تو چالاکئے دفا تی نیستیں گھاتی ترا
 کوہا ٹھڑٹو رُلعتے چو پولنت جت وٹی هشترال
 کوہیں میں گنجانی وطن تو کوہ گلایا مخن
 ار نیازئے گلائے کنئے میں ڈیہہ گلایا مخن

O

منے بلوچانی نشانی ظاہر انت
 ساہ ما قرباں کنوں په برادراءں
 منے پوادا استین ہڑپچی پڑتہ مس
 سالغی لوٹے مس لازم دیم دیاں
 لونش ڈیلھا نشکنست میں تئی پلوا
 دیم دیاں بیراں کُرراں کوہ سُراں
 لُہرو سوزی مریڑو بوڑنت منے
 پُر کناں لوٹے ترا په چبٹاں
 چھلائے نشکنی دیانیں مور میں
 کندھی ۽ جوڑاں مدرکاں ڙنگلاں
 کشک و گرے کہ گزر بیشیں اگاں
 کارگاہ چیاں دیم دیاں ڈیرداں
 ترنگڑے یا ساز و تھیلے تی شہے
 بوجلا تو لوٹ لجا چی مخن

بر گڑی و ٹھل گوشے پنزو
 نشک میں کائیت ترا تکھا ملت
 گلگڑے دیم دیاں یا دینخیں بُزے
 لوٹ ہر چی ۽ تو لوٹے مائخاں
 منے پوادئ نیاز چی کیت قیمتی
 نئیں ملت شہراں مزاں بندراں

اے منی ماٹ سری نئیں

ڈھالیں جوریں دژمنانی
 سائیں گر میں لو نہڑانی
 روڑنی نئیں میں شفافی
 اے منی ماٹ سری نئیں
 میں پہ دیمپاں بی لوواراں
 بی حفاظت گرم و گواہراں
 ظالمانی ظلم و قہراں
 اے منی ماٹ سری نئیں
 میں اے مرضانی شفافیں
 کاروباراں میں نفایں
 دیر اژم ہر بلاںیں
 اے منی ماٹ سری نئیں
 قیمتیں پے اے سری ۽
 آسرائیں زندگی ۽
 میں سبیے شاعری ۽
 اے منی ماٹ سری نئیں

دامنا ه رو گرانی
 بلکه مس غافل مواني
 مس قدارا سئ نيانی
 اے مني ماث سري نئين
 مئين سرا ايش نغاہیں
 مہروال اے مئين سرائیں
 نياز مئين وسته دعائیں
 اے مني ماث سري نئين

ابا گنو خیں

یشغال لاخ مس پوہاں بل تی ابا گنو خیں
 جگنی سمجھا ینغیں نمیں پوہ نوی ابا گنو خیں
 ہچو ناخو ہوش کشی مچیاں توہین بی میں
 نمیں کہ ٹونکے گوشداری دفتری ابا گنو خیں
 چھکریں شانے مزانیں چوں گشاں ایشیء بچاں
 مردے یاں نامی جوانیں عزتی ابا گنو خیں
 میں مزانیں کاروبارنت دست تاں رگیں مردانیں
 مس گشاں میں مچیا میا گلڈ چڑی ابا گنو خیں
 ہکلے آختہ چہ غیب ء اے تہ ٹوکیں میں ضمیرء
 چے گشتنے نا سمجھ تو کئے گشی ابا گنو خیں
 ار کہ تئی ابا گنو کیں تو شے آنہیء پداء
 نہ ہے سوچا دلا کن کہ تئی ابا گنو کیں
 تو گشتنے لائخاں مس ڈس کھیا لاخ کشتنے

زار و ڈکھاں چیٹشو لائخ کھشی ابا گنوکیں
 جہان چھرا آڑتیغئی کہ جہان چھرا تو نئے
 حاترا تئی ء شف و روشن گڑ کشی ابا گنوکیں
 مس گشغال تو گنوختے اش تو دیما کئے گنوکیں
 نیاز ٹونکیں تئی ہے بے عقلی ، ابا گنوکیں

انسان یگا

ربے دھرتی کیکے کاریں نام انج ملکانی
 مذہب فرقہ ایک ایکاں چھے ایکاء منے انسانی
 ماں گل یہ آدم اولادوں یہ آدم پذ رندوں انسان
 اے بہر پدا منے جندے غنے آں افغانی آں ایرانی
 ہر ملکے ہاخ زوار یکاں نہ ٹھیڑاں درشکاں تبدیلی
 نہ فرقہ کھوراں تالاباں بس فرقہ چھڑو منے ناماںی
 منے موت حیاتی یہ بھیراں منے سوچنے مجھنے بت بدن
 منے ڈراہی بیماری تکلیف شف روشن منے یکاں ٹلانی
 ماں ٹکر ٹکر ٹھینشوں وا نام ما بتتا ہر ہندے
 تی چے فرق ما نہ پوہاں تہ پوہینے مناں سمجھینی
 ہا نام زوان زروریاں کہ ما انسان وثار پھجaroں
 انسانی حدا پار کھنوںما ہ غلطی ہ منے سوچانی
 تئی سورت سیرت بیاں چدا ما نیاز عمل ٹھینشوں
 آں ڈکھ منے جندے جان بیاں
 مار تک دلا بی تی آنی

